

Svanhilds Tod

(aus der *Völsunga saga*)

Jormunrekr hefir konungr heitit. Hann var ríkr konungr í þann tíma. Hans sonr hét Randvér. Konungr heimtíri á tal son sinn ok mælti: „Þú skalt fara mína sendiför til Jónakurs konungs ok minn ráðgjafi, er Bikki heitir. Þar er upp föedd Svanhildr, dóttir Sigurðar Fáfnisbana, er ek veit fegrsta mey undir heimsólu. Hana vilda ek helst eiga, ok hennar skaltu biðja til handa mér.“ Hann segir: „Skylt er þat, herra, at ek fara yðra sendiför.“ Lætr nú búa ferð þeira sömiliga. Fara þeir nú, unz þeir koma til Jónakurs konungs. Sjá Svanhildi, þykkir mikils um vert hennar fríðleik. Randvér heimti konung á tal ok mælti: „Jormunrekr konungr vill bjóða yðr mægi sitt. Hefir hann spurn til Svanhildar, ok vill hann kjósa hana sér til konu, ok er ósýnt, at hon sé gefin ríkara manni, en hann er.“ Konungr segir, at þat var virðuligt ráð, „ok er hann mjök frægr.“ Guðrún segir: „Valt er hamungjunn at treystask, at eigi bresti hon.“ En með fýsing konungs ok öllu því, er á lá, er þetta nú ráðit. Ok ferr nú Svanhildr til skips með virðuligu föruneysi ok sat í lyptingu hjá konungs syni. Þá mælti Bikki til Randvérs: „Sannligt væri þat, at þér ættið svá fríða konu en eigi svá gamall maðr.“ Honum fellsk þat vel í skap, ok mælti til hennar með blíðu ok hvárt til annars. Koma heim í land ok hitta konung. Bikki mælti: „Þat samir, herra, at vita, hvat títt er um, þótt vant sé upp at bera, en þat er um vélar þær, er sonr þinn hefir fengit fulla ást Svanhildar; ok er hon hans frilla ok slíkt eigi óhegnt.“ Mjög ill ráð hafði hann honum áðr kennt... Konungr hlýddi hans mjögum vándum ráðum. Hann mælti ok mátti eigi stilla sik af reiði, at Randvér skyldi taka ok á gálga festa. Ok er hann var til leiddr gálgans, þá tók hann hauk einn ok plökkaði af honum allar fjaðrirnar ok mælti, at sýna skyldi feðr hans. Ok er konungrinn sá, mælti hann: „Þar má nú sjá, at honum þykkir ek þann veg hniginn sömdinni sem haukrinn fjöðrunum“, ok biðr hann taka af gálganum. Bikki hafði þar um vélt á meðan, ok var hann dauðr. Enn mælti Bikki: „Engum manni áttu verri at vera en Svanhildi. Lát hana deyja með skömm!“ Konungr svarar: „Þat ráð munu vér taka.“ Síðan var hon bundin í borgarhliði ok hleypt hestum at henni.

En er hon brá í sundr augum, þá þorðu eigi hestarnir at spora

ráðgjafi m. - Ratgeber
heimsól f. - Weltsonne
sendiför f. - Sendfahrt
fríðleikr m. - Schönheit
mægi n. = *mægð* f. - Schwagerschaft, Schwiegersohnschaft
spurn f. - Kunde, Nachricht
sýnt adv. - offensichtlich (*ósýnt* adv. offensichtlich, daß nicht)
valtr adj. - unbeständig, unzuverlässig
treystask sv. - vertrauen
fýsing f. - Anregung
föruneysi n. - Reisebegleitung
lypting f. - erhöhtes Deck im Achterschiff
blíða f. - Freundlichkeit
hvat títt er um - was los ist
vandr adj. - schwierig
vél f. (pl. *vélar*) - Geschick, List, Verrat
óhegnt ppp. - unbestraft
stilla sik - sich beherrschen
hniginn sömdinni - der Ehre beraubt
véla um - etw. betreiben, am Werke sein
borgarhlið n. - Burgtor, Stadttor
hleypta sv. - treiben
spora sv. = *sporna* - mit den Füßen treten
belgr m. - Sack (aus Tierfell)

hana. Ok er Bikki sá þat, mælti hann, at belg skyldi draga á
höfuð henni, ok svá var gert. En síðan lét hon líf sitt.